



בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 17-08-848 ד' נ' ד'

בפני כב' השופטת רות אטדגי-פריאנטה

מספר בקשה: 2

מבקשת: ד.א.
ע"י ב"כ עו"ד לימור לוגסי
נגד

משיב: ד.י.
ע"י ב"כ עו"ד איתן שלו סולקין

בעניין הקטינים: X.1
Y.2
Z.3

החלטה

לפניי בקשה לפסיקת מזונותיהם הזמניים של הקטינים שבכותרת, מהמשיב-אביהם.

1. הצדדים נישאו זל"ז ביום --- ומנישואיהם נולדו להם ארבעה ילדים:
---- כבן 15 וחצי.
X- כבן 14.
Y- כבת 10.
Z- כבן 7.
2. הקטין --- נמצא במשמורתו הזמנית של אביו עפ"י החלטתי מיום 3.9.17 בתובענה הקשורה (תלה"מ 17-08-928).
אי לכך, הוגשה הבקשה במתייחס לקטינים X, Y וZ בלבד.

טענות הצדדים בתמצית:

3. טענת המבקשת, המשיב אינו נושא בהוצאות הקטינים.
טענתה, בשים לב לחלוקת זמני השהות שלפיה בכל שבועיים שוהים אצלה הקטינים במשך 8 ימים ואצל המשיב במשך 6 ימים ובשים לב להכנסות הצדדים, על המשיב לשאת ב-75% ממזונות הקטינים.



בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 17-08-848 ד' נ' ד'

בפני כב' השופטת רות אטדגי-פריאנטה

4. לטענת המשיב, הקטין --- ניתק קשר עם המבקשת ושווה רק אצל המשיב, כך שלמעשה מרבית שהות הקטינים הינה אצלו. לטענתו, בשים לב לחלוקת זמני השהות ולהכנסות הצדדים, שעה שלדבריו השתכרותה של המבקשת גבוהה משלו, הרי שיש לקבוע כי כל צד יישא בהוצאות הקטינים בזמני השהות שלו.

הדין החל:

5. הצדדים הינם יהודים וחבות המשיב במזונות ילדיו הקטינים הינה עפ"י דינו האישי. הקטינים הינם מעל גיל 6 ומתחת לגיל 15. עד לאחרונה, פורש הדין העברי בפסיקותיו של בית המשפט העליון באופן בו אב חויב במזונות ילדיו עד גיל 15 חבות אבסולוטית, כדי צרכיהם ההכרחיים. ביום 19.7.17 ניתן פסק דין בביהמ"ש העליון, בהרכב מורחב של שבעה שופטים, אשר דן בשאלת פרשנות הדין האישי ומידת חיובו של אב במזונות ילדים (בע"מ 919/15, 1709/15 פלוני נ' פלוני - 19.7.17).

הסוגיה לה נדרש ביהמ"ש העליון בפסק דינו נסובה סביב פרשנות הדין האישי ביחס לחיוב במזונות קטינים בגילאי 6-15.

בפסק הדין נקבע פה אחד כהאי ליסנא:

"בגילאי 6-15 חבים שני ההורים באופן שווה במזונות ילדיהם מדין צדקה, תוך שהחלוקה ביניהם תקבע על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות העומדים לרשותם, לרבות שכר עבודה, בנתון לחלוקת המשמורת הפיזית בפועל, בשים לב למכלול נסיבות המקרה.

יישום עקרון זה במקרה הטיפוסי של משמורת פיזית משותפת, ייעשה ברוח העקרונות האמורים בפסקה 61 לחוות דעתה של כב' השופטת ד' ברק-ארז, כברירת מחדל שניתן לסטות ממנה. בצד האמור, על בית המשפט לענייני משפחה להפעיל את שיקול דעתו בנסיבות כל מקרה ומקרה".

6. בפסיקת מזונות זמניים אין ביהמ"ש נכנס לעובי הקורה ואין הוא חייב לבדוק את מכלול הנתונים כאילו עמד להכריע בעניין.



בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 17-08-848 ד' נ' ד'

בפני כב' השופטת רות אטדגי-פריאנטה

השתכרות האם:

7. המבקשת עובדת ב--- ומשתכרת לטענתה סך של 11,700 ₪. לבקשה צורפו 12 תלושי שכר מהם עולה כי השתכרותה נטו הממוצעת של המבקשת מגיעה לסך של כ- 14,000 ₪ לחודש. לטענת המשיב, השתכרותה של המבקשת מגיעה לסך של כ- 16,000 ₪ כאשר סכום זה כולל את שכר הנטו הממוצע שלה (כ- 13,100 ₪), ניכויי רשות (כ- 2,000 ₪) וקצבת ילדים (כ- 700 ₪). עוד לטענתו, המבקשת צירפה תלושי שכר רק עד לחודש 7/17 אף שהבקשה הוגשה בחודש 10/17, כאשר שכרה בחודש 8/17 הגיע לסך של כ- 20,000 ₪. אכן צודק המשיב כי היה על המבקשת לצרף תלושים עדכניים עבור 12 החודשים שקדמו להגשת הבקשה. בשלב זה מצאתי להעמיד את השתכרותה של המבקשת על הסך של 13,900 ₪ כפי שעולה מתלושי השכר שצורפו כאשר יש להביא בחשבון אף את קצבת הילדים אותה מקבלת המבקשת.

השתכרות האב:

8. המשיב עובד כ--- ולטענת המבקשת משתכר מעבודתו זו סך של כ- 12,000 ₪ נטו לחודש. בנוסף, לטענתה, משתכר הוא סך של 10,000 ₪ לחודש מעבודות פרטיות אותן מבצע מבלי לדווח עליהן. עוד לטענתה, למשיב הכנסה נוספת בסך של 2,000 ₪ לחודש מהשכרת יחידת דיור הנמצאת בסמוך לבית מגוריו. סך כל הכנסותיו מגיע לטענת המבקשת לסך של כ- 24,000 ₪ לחודש.

המשיב מכחיש את הסכומים הנטענים. לטענתו, השתכרותו מעבודתו כ--- מגיעה לסך של כ- 10,660 ₪ נטו בממוצע לחודש ורק במהלך שלושת חודשי הקיץ מבצע לעיתים עבודות פרטיות מהן משתכר סך של כ- 2,000 ₪ לחודש.

באשר להשכרת יחידת הדיור טוען המשיב כי אכן זו הושכרה בעבר, כאשר המבקשת היא זו שנטלה את דמי השכירות, ואולם כיום מתגורר בה אחיינו של המשיב ללא תשלום דמי שכירות, בתמורה לשיפוצים שערך בה האחין. סך כל הכנסותיו של המשיב מגיע לטענתו לסך של כ- 11,000 ₪.



בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 17-08-848 ד' נ' ד'

בפני כב' השופטת רות אטדגי-פריאנטה

לתגובה צורפו 12 תלושי שכר מהם עולה כי השתכרותו נטו הממוצעת מגיעה לסך הנטען על ידו.

בהעדר כל ראיה מטעם המבקשת בדבר גובה הכנסתו של המשיב מעבודות פרטיות, מצאתי בשלב זה להעמידה על הסך הנטען על ידו, קרי: 6,000 לשנה (2,000 ₪ לחודש למשך שלושה חודשים בשנה) ועניין זה יתברר במסגרת התובענה העיקרית. בהעדר כל ראיה מטעם המבקשת בדבר ההכנסה מדמי שכירות ומשלטענת המשיב הכנסה זו אינה קיימת כיום, לא מצאתי בשלב זה לקבל את טענת המבקשת ועניין זה יתברר אף הוא במסגרת התובענה העיקרית.

לנוכח האמור, מצאתי בשלב זה להעמיד את השתכרותו נטו הממוצעת של המשיב על הסך של כ- 11,000 ₪.

צרכי הקטינים:

9. המבקשת העמידה את צרכי הקטינים על הסך של 10,154 ₪ (סך של 3,578 ₪ עבור X, סך של 3,468 ₪ עבור Y וסך של 3,108 ₪ עבור Z).
יצוין כי לא ברור הכיצד הגיעה המבקשת לסכומים אלה שכן חישוב אריתמטי של הסכומים שפורטו בבקשה מביא לתוצאה שונה.
המבקשת עותרת כאמור לחיובו של המשיב ב- 75% מהסכומים הנ"ל, קרי: סך של 2,683 ₪ עבור X, סך של 2,601 ₪ עבור Y וסך של 2,331 עבור Z.
הבקשה נעדרת אסמכתאות, למעט אסמכתאות חלקיות בלבד ביחס להוצאות אחזקת המדור.
המשיב מכחיש את הסכומים הנטענים.

מדור- המבקשת והקטינים מתגוררים בדירה שכורה בדמי שכירות בסך של 4,900 ₪. לבקשה לא צורף הסכם שכירות אך המשיב אינו מכחיש את הסכום הנטען.
יחד עם זאת, טוען המשיב כי הדירה אותה שוכרת המבקשת הינה דירת פנטהאוז בעלת 5 חדרים בעוד שהבית בו התגוררו יחד הצדדים הינו בעל 4 חדרים ובעלות נמוכה יותר, ואין כל הצדקה כי המבקשת תשכור דירה בעלות כה גבוהה.

המשיב מאידך משלם משכנתא בסך של כ- 3,365 ₪ לחודש.



בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 17-08-848 ד' נ' ד'

בפני כב' השופטת רות אטדגי-פריאנטה

אחזקת מדור- המבקשת העמידה את הוצאות אחזקת המדור על הסך של 2,500 ₪ (ארנונה- 650 ₪; מים- 250 ₪; "הוט"- 400 ₪; וועד- 200 ₪; חשמל- 1,000 ₪). לא זו בלבד שצורפו אסמכתאות חלקיות בלבד, אלא שהאסמכתאות אינן עדכניות אלא מתייחסות לתקופה שבה גרו הצדדים יחד, חרף החלטתי מיום 5.9.17 בה הוריתי מפורשות על צירוף אסמכתאות עדכניות.

חינוך- המבקשת העמידה את הוצאות החינוך של הקטינים על הסך של 5,200 ₪ לשנה בגין תשלומים לביה"ס עבור שלושת הקטינים, סך של 280 ₪ לשנה בגין השאלת ספרים עבור כל קטין, סך של 520 ₪ בגין שיעורים פרטיים עבור הקטינים X ו Y (260 ₪ לכל אחד), סך של 400 ₪ בגין תלבושת אחידה לקטינים Y ו Z (200 ₪ כל אחד), סך של 1,040 ₪ בגין קייטנות עבור הקטינים Y ו Z (740 ₪ עבור Y וסך של 300 ₪ עבור Z) וסך של 50 ₪ לכל קטין עבור תנועת נוער.

המשיב טוען כי אינו מתנגד לשאת במחצית מהוצאות החינוך של הקטינים אך זאת לאחר קיזוז התשלומים ששילם בגין הוצאות החינוך עבור הקטין --- ששוהה עמו, משלטענתו נשא לבדו בשכר הלימוד עבורו בסך של 1,400 ₪ לשנה.

יתר צרכי הקטינים- המבקשת העמידה את יתר צרכי הקטינים על הסך של 6,190 ₪. סה"כ העמידה המבקשת את צרכי הקטין X על הסך של 3,578 ₪, את צרכי הקטינה Y על הסך של 3,468 ₪ ואת צרכי הקטין Z על הסך של 3,108 ₪. המבקשת עותרת לחיובו של המשיב ב- 75% מהוצאות אלה, משלטענתה המשיב משתכר פי שניים ממנה (24,000 ₪ לעומת 11,700 ₪) ובשים לב לחלוקת זמני השהות שלפיהם הקטינים שוהים עמה 8 ימים בשבועיים ועם המשיב 6 ימים בשבועיים.

לטענת המשיב, משלם הוא את ביטוחי הבריאות של הקטינים בסך של 385 ₪ לחודש ואת הוצאות הפלאפון שלהם בסך של 500 ₪ לחודש (כפי שאכן עולה מהאסמכתאות שצורפו על ידו) וכן נושא הוא בהוצאות אחזקת מדור בסך של 1,435 ₪ לחודש.

לטענתו, אין מקום לחיובו כלל במזונות הקטינים, למעט במחצית מהוצאות החינוך והבריאות של הקטינים, שעה שנושא הוא בכל צרכי הקטינים עת שוהים הם אצלו ובשים לב לפער בהכנסות הצדדים לטובת האם.



בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 17-08-848 ד' נ' ד'

בפני כב' השופטת רות אטדגי-פריאנטה

10. על פי החומר המונח בפניי בשלב זה, הכנסותיה של המבקשת לרבות קצבת הילדים- בשים לב שכל קצבת הילדים מתקבלת לידיה אף שהקטין --- שוהה אצל אביו - מגיעות לסך של כ- 14,600 ₪ לחודש והכנסותיו של המשיב מגיעות לסך של כ- 11,000 ₪, כך שלכאורה הכנסתה של המבקשת גבוהה מהכנסתו של המשיב.

לאחר שעיינתי בכתבי הטענות על נספחיהם, בשים לב לדין החל ולהלכה שנקבעה בבע"מ 919/15 שלעיל- אותה אף ציטטה המבקשת בעצמה - בשים לב להכנסות הצדדים (עפ"י הראיות שהונחו בפניי בשלב זה) שעה שהכנסתה של האם גבוהה מזו של האב, ובשים לב לחלוקת זמני השהות שהינה כמעט שוויונית, ובהינתן כי המבקשת לא נושאת כלל במזונותיו של הקטין --- השוהה אצל המשיב, מצאתי לקבוע כי כל צד יישא בהוצאות הקטינים בזמנים בהם הם שוהים אצלו וכי כל צד יישא במחצית מהוצאות החינוך של הקטינים ובמחצית מההוצאות הרפואיות של הקטינים כאשר התשלום יהא כנגד הצגת קבלות או ישירות לידי הגורם הרלוונטי.

יצוין כי יש והיה מקום לחייב את המשיב במדורם השכור של הקטינים בשים לב לפער בין גובה המדור בו נושאת המבקשת לבין גובה המדור בו נושא המשיב ואולם בשים לב כי לכאורה יש בידי המבקשת להתגורר בדירה בעלות נמוכה יותר ובשים לב לפער ההכנסות בין הצדדים, ובהינתן כי המבקשת מקבלת את כל קצבת הילדים כאמור אף שאינה נושאת לכאורה בהוצאות מדורו של הקטין ---, הרי שבאיזון הכולל, לא מצאתי איפוא לחייבו בגין הפער במדורם של הקטינים.

עם זאת, לא מצאתי לחייב את המבקשת במחצית מהוצאות החינוך של הקטין --- כעתירת המשיב, הן לאור השיקולים שנלקחו בחשבון בהחלטתי זו כמפורט לעיל ובהעדר כל תובענה מטעם המשיב כלפי המבקשת.

11. החיוב:

א. הנני מחייבת את המשיב לשאת במחצית מהוצאות החינוך של הקטינים ובמחצית מהוצאותיהם הרפואיות, כנגד הצגת קבלות או ישירות לידי הגורם הרלוונטי ובניכוי המענק המשולם ע"י המל"ל.

ב. בהתאם להוראות תקנה 15(ב) לתקנות להסדר התדיינויות, תוקף החיוב הינו החל מיום הגשת הבקשה ליישוב סכסוך, קרי: 20.4.17 ובכל 20 לחודש עבור החודש השוטף ומראש.



בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

תלה"מ 17-08-848 ד' נ' ד'

בפני כב' השופטת רות אטדגי-פריאנטה

- ג. כל סכום שלא ישולם במועדו, יישא הפרשי הצמדה וריבית מיום החיוב ועד ליום התשלום בפועל.
- ד. המשיב יוכל לקזז את התשלומים אשר שילם עבור חינוכם של הקטינים מיום הגשת הבקשה ליישוב סכסוך ועד למתן החלטה זו, וזאת מהחוב אשר נצבר לחובתו וכנגד קבלות ואסמכתאות מתאימות.
- ה. עד 30 יום לפני מועד הדיון יגיש כל צד תצהיר מעודכן בצירוף הרצאת פרטים מעודכנת, ערוכה כדין ובצירוף 12 תלושי השתכרות אחרונים. כן יצרף כל צד 3 דפי תנועה ל- 3 החודשים האחרונים של כל חשבון בנק שברשותו ו- 3 דפי תנועה לששת החודשים האחרונים של כל כרטיס אשראי שברשותו.
- בד בבד עם הגשת המסמכים הנ"ל יש להגישם לצד שכנגד בהמצאה אישית ולציין דבר ההמצאה במסמכים המצורפים לביהמ"ש.

ניתנה היום, כ"ד חשוון תשע"ח, 13 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.

רות אטדגי-פריאנטה, שופטת